

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד

יש חדש

נערכים לתהלוכות

בתי חב"ד ברחבי הארץ נערכים לקראת תהלוכות הילדים המסורתיות של ל"ג בעומר, שבהן יופגנו אחדות העם והזיקה הבסיסית של כל ילד יהודי לעם ישראל ולתורת ישראל. השנה אמורות להתקיים כשמונה מאות תהלוכות, וישתתפו בהן כרבע מיליון ילדים. פרטים בפרסומים ובלוחות המודעות.

חומש מרהיב

הפתעה מיוחדת לתהלוכות ל"ג בעומר - כך ראשון בסדרת 'התורה שלי', שיחולק בתהלוכות. זו מהדורה מיוחדת של חומש בראשית לילדים, ובו ביאור הפסוקים בשפה פשוטה, לצד סיפורים מן המדרשים מלווים בציורים מרהיבים. הספר מופק בהמשך לספר התהילים הצבעוני והמרהיב שהוענק לילדים בשנה שעברה, ומטרתו לחבר את המוני ילדי ישראל אל התורה.

מלך הכיתה

כנהוג בשנים האחרונות הופק גם השנה לקראת תהלוכות מחזור מושקע ושמו 'מלך הכיתה'. במחזור (שביים אבי דור) שירים ובהם תכנים הקשורים ליום ל"ג בעומר, גדולתו של רבי עקיבא, חשיבותה של שנה זו - שנת ה'תקל"ו, ושירים קצביים מקוריים. כל זה מוגש בדרך חווייתית ובהשתתפות הילדים. עקבו אחרי הפרסומים.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:46	8:27	7:41	7:29
8:52	9:35	8:36	8:29

פרקי אבות: פרק ב

336 בתי חב"ד **לשירותכם *3770** מוקד חב"ד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שליחות

ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000

טל' 972-73-2480711 • פקס' 972-73-9606169

www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

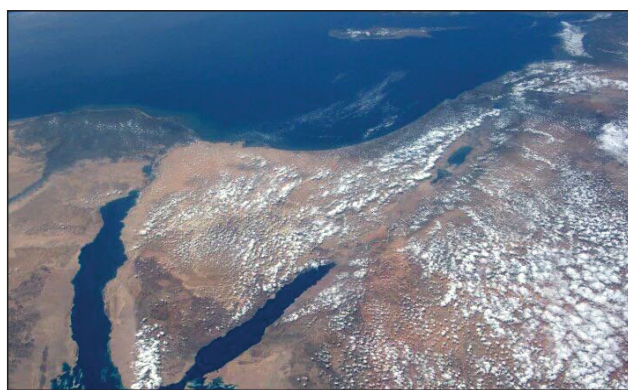
מודעות: טל' 3166532, דוא"ל: 3166532@gmail.com

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

בלבול מושגים וזילות השואה

העם היהודי איננו שונא זרים, להפך. אבל לעם היהודי נמאס לעמוד בחוסר אונים מול גורמים העושים יד אחת עם המבקשים להשמידו

שמירה על הזהות היהודית ועל המדינה היהודית. לא 'גזענות' (צילום: ג'ף ווילמאס, נאס"א)

האמירות המנסות להשוות תהליכים בעם ישראל למה שהתרחש בגרמניה הנאצית - מקוממות ומזעזעות. הן משקפות בלבול מושגים מוחלט וזילות נוראה של השואה. יש באמירות כאלה כשל מוסרי חמור ביותר, מלבד הנזק העצום שהן גורמות ולתחומות ישראל ולתנועות המקדמות את יוזמות החרם נגד ישראל.

זו תוצאה ישירה של נפנוף חסר

אחריות במונח 'גזענות' כלפי עמדות שאין להן דבר עם גזענות ושנאת הזולת. גורמים מסויימים מקצתם בכוונה תחילה ומקצתם בחוסר הבחנה - כורכים עמדות לגיטימיות לחלוטין עם 'גזענות', וכך מדביקים לעם ישראל את התווית המאשימה אותו במעשיהם של הגרועים שבאויביו.

אחריות במונח 'גזענות' כלפי עמדות שאין להן דבר עם גזענות ושנאת הזולת. גורמים מסויימים מקצתם בכוונה תחילה ומקצתם בחוסר הבחנה - כורכים עמדות לגיטימיות לחלוטין עם 'גזענות', וכך מדביקים לעם ישראל את התווית המאשימה אותו במעשיהם של הגרועים שבאויביו.

יסודות היהדות

האם שאיפתו של העם היהודי לשמור על ייחודו היא גזענות? האם הסייבול לצרף לא יהודי למניין הוא גזענות? האם האיסור על יהודי להתחתן עם מי שאינו יהודי הוא גזענות? מי שמשלב על כך בחיוב שולל למעשה את דת ישראל כולה. אין הוא מבקר 'תהליכים' שמתחוללים 'בעת האחרונה', אלא את יסודות דתנו מאז מעמד הר סיני.

בלבול המושגים הזה מתקיים כל הזמן. פעמים רבות ראינו כותרות צעקניות המכריזות על 'גזענות' בחברה הישראלית, בעקבות סקרי דעת קהל. ומה הנתון שזעזע כל כך את מחברי הסקר? - השיעור הגבוה (ברוך השם!) של יהודים המתנגדים לנישואי ילדיהם עם לא-יהודים. כדאי אולי להזכיר לכל המזדעזעים, שאילו אבותיהם לא היו שומרים על העיקרון הזה, הם לא היו כאן כדי 'להזדעזע'.

אם זו 'גזענות', כי אז כל הגופים והארגונים העוסקים במאבק בהתבוללות ברחבי העולם הם גזענים. כל מי שפועלים לעידוד הנישואין

של יהודים עם בני עמם הם גזענים. ובעצם גם המדינה היהודית, שיש בה חוק השבות, המקנה זכויות מיוחדות לעולים יהודים, היא גזענית. עוד דבר שנכרך עם גזענות הוא התגובה הבריאה של יהודים כלפי אויביהם. יהודים ביהודה ושומרון אינם רוצים לנסוע באותם אוטובוסים עם ערבים לא מפני היותם 'גזענים', אלא מפני שהם חוששים לחייהם. בתקופות שבהן מתעצם הטרור הערבי גוברים הקולות המתנגדים להעסקת ערבים - לא מתוך 'גזענות', אלא מפני שעובדים כאלה נהפכו לא אחת למרצחים.

תגובה בריאה

יש עוד דבר שמבלבלים אותו עם 'גזענות', אף שאין מוצדק ממנו: הזעם המצטבר בציבור לנוכח התנהגותם של רבים מנציגי הציבור הערבי. ההתקוממות על חברי כנסת, שבמקום לדאוג לרווחת בוחריהם ולשיפור תנאי חייהם, עוסקים יומם ולילה במתן סיוע מבפנים לאויבי ישראל - אינה 'גזענות'. ההתגוננות מפני מי שמשאת נפשם היא החרבת המדינה היהודית - אינה 'גזענות'.

העם היהודי איננו שונא זרים. להפך, איפה יש עוד עם בעולם שמכניס לארצו חולים מבני אויביו ומטפל בהם במסירות אין קץ? אבל לעם היהודי נמאס לעמוד בחוסר אונים מול גורמים הנהנים מכל הזכויות של המדינה היהודית ועושים יד אחת עם המבקשים להשמידה. אין זו 'גזענות', אלא תגובה בריאה של עם בריא.

מחשבה חמורה ממעשה?

על מצווה אחרת. אם אדם נכשל במצוות ציצית למשל, אין הדבר פוגם כלל בקיום מצוות תפילין שלו. אבל פגם באמונה הוא פגם בכללות עבודת הבורא.

מלאים מצוות

ההבדל הזה בא לידי ביטוי גם בלשון חז"ל על חשיבותה של קבלת עול מלכות שמים: "משל למלך... אמרו לו עבדיו: גזור עליהם גזרות [=ציוויים]. אמר להם: כשיקבלו את מלכותי אגזור עליהם". קבלת עול מלכותו של המלך היא מהותית, ונוגעת לכללות העבודה כולה. ואילו ה'גזרות' הן פרטיות, וכל אחת ואחת בעלת תוקף לעצמה.

לכן אמרו חז"ל שאפילו "פושעי ישראל מלאים מצוות כרימון". לכאורה אם הם 'מלאים מצוות כרימון', מדוע מכנים אותם 'פושעי ישראל'? - מפני שיש אצלם פגם מהותי בקבלת עול מלכות שמים, ואז גם הם 'מלאים מצוות כרימון' עדיין יש בהם פגם כללי שצריך לבוא על תיקונו.

(תורת מנחם תשמ"ו, כרך א, עמ' 80)

מעצם המעשה?

הסבר הדברים: יש הבדל מהותי בין המחשבה למעשה. המחשבה כללית, ואילו המעשה מורכב מפרטים, שכל אחד ואחד מהם עומד לעצמו. לכן כשמתרחשת מחשבת פסול - היא פוסלת את הקרבן כולו, שכן המחשבה כללית ונוגעת בעצם מהותו של הקרבן; ואילו כאשר פרט מעשי כלשהו לא בוצע כהלכה, אין זה אלא פרט לקוי, ואין הוא פוגם במהות הקרבן.

קבלת עול

עבודת הקרבנות היא עבודה רוחנית שצריכה להיעשות תמיד בנפשנו פנימה. עלינו להקריב את ה'בהמה' שבנו לקב"ה. וכשם שבקרבן גשמי יש המחשבה הכללית, כך בעבודה הרוחנית ישנה האמונה, שהיא עניין כללי ורב-חשיבות בעבודה כולה. פגימה באמונה פוסלת את העבודה כולה, כשם שמחשבת פיגול פוסלת את הקרבן.

העבודה בפועל היא בקיום המצוות המעשיות, שכל אחת ואחת מהן נפרדת מחברתה. כאן אם נפל פגם בקיום מצווה אחת, אין הדבר משפיע

פרשתנו מציינת את דין 'פיגול' בקרבנות. הכוונה למחשבת פסול שחשב הכוהן במהלך הקרבת הקרבן. הרמב"ם מונה שלוש מחשבות הנחשבות 'פיגול', ואחת מהן היא 'מחשבת הזמן': הכוהן חשב לאכול את הקרבן אחרי מועד האכילה המותר. במצב כזה הקרבן נפסל.

אך מה הדין אם במהלך ההקרבה הכול היה תקין אולם בפועל הבשר לא נאכל בזמן המותר? במצב כזה אין הקרבן 'פיגול'. אמנם הבשר אסור באכילה והוא נחשב 'נותר', אולם הקרבן עצמו מכפר על בעליו. מחשבה לאכול את הקרבן אחרי הזמן שחשב הכוהן בשעת השחיטה, קבלת הדם, הולכתו למזבח או זריקתו על המזבח - פוסלת את הקרבן, ואילו השארת הבשר בפועל אחרי הזמן - אינה נחשבת 'פיגול'.

בין כלל לפרטים

הדבר מעורר תמיהה: אם מחשבה בלבד הופכת את הקרבן ל'פיגול', איך ייתכן שעשיית הדבר בפועל אינה פוסלת את הקרבן אלא הוא מתקבל לרצון ומכפר על האדם? אמנם המחשבה יש לה תפקיד מהותי בקרבן, אבל כלום היא חשובה

אמרת השבוע

נשאר בחיים

רבי שמואל מסלונים נהג לנסוע אל רבי דוד-משה מצ'ורטקוב. פעם אחת הגיעה לרבי דוד-משה פנייה מאחת הקהילות: ראש הקהל מתנשא על הציבור ומשום כך נגרמת מחלוקת בעיר. ביקש הרבי מרבי שמואל לנסוע לשם ולהסדיר את העניין.

רבי שמואל שוחח עם ראש הקהילה והפציר בו לעזוב את תפקידו כדי שישירה שלום בעיר. השיב האיש: "אני מרגיש שאם אוותר על התפקיד - אמות". אמר לו רבי שמואל: "והלוא פעמיים בכל יום אתה קורא 'קריאת שמע' ומקבל עליך מסירות נפש למען הקב"ה. מסור אפוא את נפשך למען השלום?".

שמע האיש לעצתו, עזב את תפקידו והשלום חזר לעיר. ומוכן שהאיש לא מת מזה...

פתגם חסידי

"ירצה האדם לשלוח על הזולת - מיד יתייצב היצר לצידו; ירצה האדם לשלוח על עצמו - בודד יעמוד במערכה, ואיש לא יעזור לו" (רבי אהרן מ"מ מרדזימין)

תוכחה | מאת הרב אליעזר ברוך, רב כרמי יוסף

מן המעיין

תנאי לתוכחה

"לא תשנא את אחיך בלבבך. הוכח תוכיח את עמיתך ולא תישא עליו חטא" (ויקרא י"ז). רק מי שמקיים את "לא תשנא את אחיך בלבבך" יכול לקיים את "הוכח תוכיח את עמיתך".

(היום יום)

קשוח עצמן

הוכח את עצמך תחילה, ורק לאחר מכן "תוכיח את עמיתך", ואז "לא תישא עליו חטא".

(הבעש"ט)

שלמות עצמית

כאשר אדם בא להוכיח את הזולת, עליו להיות שלם בעצמו באותו עניין. על כך נאמר: "ולא תישא עליו חטא" - שלא יהיה דבוק בכך אותו חטא שאתה בא להוכיח עליו את חברך.

(כתב סופר)

לדבר מן הלב

אם לא פעלו דברי תוכחתך על חברך, אל תגלגל את האשמה עליו. אתה אשם בכך, כי דבריך לא יצאו מן הלב ולכן לא נכנסו אל הלב.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

להוכיח ידיד

כאשר אתה בא להוכיח אדם פנה אליו כאל "עמיתך", כמו לחבר וידיד, בשפה רכה ובדרכי נועם, שאם לא-כן, לא תהא לדבריך השפעה עליו.

(דברי אגונים)

כל ישראל ערבים

אדם צריך להוכיח את חברו כדי שלא יישא הוא חטא עליו, כי כל ישראל ערבים זה לזה, ונמצא שהאדם נושא עליו חטאים של חברו.

(הרב אריה לייב נתנזון)

מאה פעמים

"הוכח אפילו מאה פעמים" (בבא מציעא לא). באמירה אחת לא די. פעמים התוכחה לא נאמרה כהוגן. פעמים לא נשמעה כהוגן. אבל אם תחזור עליה עד מאה פעמים ייתכן שפעם אחת תקלע למטרה על-ידי אמירה מתאימה ושמיעה נכונה.

(עיטורי תורה)

למנוע צער

קודם לעשיית ניתוח באיזה איבר, מרדמים את מקום הניתוח, כדי למנוע בכאב. כך גם בתוכחה, שהכוונה בה להבריא את הנפש, צריכים למנוע ככל האפשר צער מן השומע.

(אגרות קודש)

נקודה של צדקה

"מה יהיה?", הדהדה השאלה בחלל הבית ונותרה בלי מענה. רבי ברוך הלבשרטאם, נאנח בכאב והרהר בעתידה שבפולין, נאנח בכאב והרהר בעתידה של בתו. הנערה הגיעה לפרקה והייתה צנועה ובעלת מידות טובות. אף נשאה ייחוס רם מעלה, בהיותה נכדתו של רבי חיים מצאנז. אולם מה ערכם של כל אלה בהעדר פרוטה לצורך מתן נדוניה?

"אפנה אל אבא", חלפה מחשבה בראשו. רבי חיים מצאנז נודע כבעל צדקה גדול. כל כסף שבא לידי לא השתהה על שולחנו ומיד הועבר לנזקקים. הכול ידעו שברגעיי משבר ומצוקה רבי חיים מצאנז הוא הכתובת לסיוע.

אך לצד פזרנותו הגדולה לצורכי צדקה לא הותיר רבי חיים לעצמו מאומה. חסר כול היה. גם לבניו הקפיד שלא לתת מכספי הצדקה שניתנו לו מאת חסידי העשירים.

רבי ברוך הרגיש שכבר באו מים עד נפש. "איני יכול לראות עוד בסבלה של בתנו", אמר לרעייתו, "אגש לאבי ואבקש באורח חריג את עזרתו".

וכך עשה. ברטט נכנס רבי ברוך לאביו הגדול והעז לבקש מה שאיש מאֲחֵיו לא הרהיב בנפשו - עזרה כספית מאביו הרבי. הוא שטח לפני הרבי את מצבו הכלכלי הדחוק, ולא חסך ממנו את עוגמת נפשה של בתו.

"מקבל אני את דבריך", השיב לו אביו, "ובעזרת השם, בפעם הבאה שיוזמנו לי כספי צדקה - אתנם לך". שמח רבי ברוך למשמע הסכמתו של אביו, אולם בד בבד ידע שאת הכסף המובטח לא יזכה לראות במהרה, וזאת מפני המהירות שבה נעלמו כספי הצדקה שניתנו לאביו. ידע אפוא רבי ברוך שעליו להניח את ידו על הכסף מיד עם הגעתו לאביו.

הוא טווה תכנית. בשבת הקרובה יפקדו את מעונו של רבי חיים מצאנז כמה חסידים עשירים. יהיו שם ר' ירוחם טייטלבוים מטרונר, ר' מיכל שרמט מקרקוב, ועוד כמה בעלי מומן נדיבי לב. ידע רבי ברוך שביום ראשון שאחרי השבת ייכנסו הללו לאביו הרבי כדי להיפרד ממנו ולקבל את ברכת הדרך. באותה פגישה צפוי כל אחד מהם להשאיר בידי הרבי סכום כסף נכבד לצדקה.

פנה אפוא רבי ברוך אל העשירים וביקשם שלא ייכנסו אל אביו בנפרד

גדול יותר מכפי שסברו בתחילה. ואכן, על שולחנו של רבי חיים נערמו באותו בוקר אלף ומאתיים מטבעות כסף - סכום מכובד, שהיה בו לכסות את כל צורכי נישואיה של הבת.

למחרת בבוקר נכנס רבי ברוך אל אביו, והתפלא שאביו אינו פונה אליו כלל בעניין הנדוניה. הוא הבין שדבר

אלא כולם יחד. כך יצטבר אצל אביו סכום כסף גדול, ולאחר מכן ייכנס הוא אל אביו, יזכיר את הבטחתו לו, וכך יזכה להשיג את הכסף הנחוץ לצורכי החתונה.

הסכימו העשירים בשמחה לבקשתו, ומכיוון שהבינו שהכסף נועד בעבורו - גמרו בדעתם לתרום לרבי סכום

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

להתעלות בכוחות עצמו

יש קשר פנימי עמוק בין ימי ספירת העומר ובין תקופת הגלות. ימי ספירת העומר הם שלב ביניים בין חג הפסח לחג השבועות, ותקופת הגלות היא שלב מעבר בין ימי הבית לזמן הגאולה.

בחג הפסח הייתה יציאת מצרים. הקב"ה נגלה על בני ישראל והוציאם ממצרים, בשעה שעדיין לא היו בשלים להתגלות כזאת. הם היו שקועים בטומאת מצרים, ולכן היציאה משם הייתה בדרך של "כי ברח העם" - בריחה מפני הרע, שאין אפשרות לשלוט בו. בשפת תורת החסידות נקרא הדבר - 'אתערותא דלעילא' (=התעוררות והתגלות שבאות מלמעלה, לא מן האדם עצמו). יתרונה של התגלות כזאת, שהיא גבוהה מאוד והיא מרימה בבת אחת את האדם לדרגות עליונות ביותר. אלא שההתעלות אינה שייכת לאדם עצמו, שכן היא באה בכוחו של הקב"ה.

לכן מיד אחרי 'אתערותא דלעילא' נחוצה עבודה עצמית, שנקראת 'אתערותא דלתתא' (=התעוררות שבאה מהאדם עצמו). אלה ימי ספירת העומר, שבהם היהודי מתעלה בכוחות עצמו, דרגה אחר דרגה. הדבר רמוז גם בפסוק "משכני אחריו נרוצה". "משכני" - זה חג הפסח, שבו התגלה הקב"ה מלמעלה ו'משך' אליו את בני ישראל. אבל מיד לאחר מכן בא תורו של "אחריו נרוצה", העבודה (ה'ריצה') העצמית של האדם.

תיקון המידות

ימי ספירת העומר הם מ"ט (49). מספר זה מורכב משבע כפול שבע, והדבר מציין את השלמות של עבודת האדם. כידוע, יש בנפש האדם שבע מידות (חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות). מידות אלה מרכיבות את האישיות הרגשית של האדם. אדם שיש לו נטייה לאהבה ולתנינה הוא אדם שמידת ה'חסד' שולטת בו. אדם שנוטה לקפדנות נשלט בעיקר על ידי מידת ה'גבורה'. אך לאמיתו של דבר הדברים מורכבים יותר, שכן כל 'מידה' כוללת את האחרות (גבורה שבחסד, חסד שבגבורה וכדומה), ובסיכומו של דבר יש לנו ארבעים ותשעה פרטים במידות.

ובתחום זה צריכה להתבצע העבודה הרוחנית נפשית של האדם בימי ספירת העומר. עבודה זו נקראת 'המשכת המוחין למידות'. כלומר: בימים האלה עלינו לבדוק ביסודיות כל אחת ואחת מן המידות הללו בנפשנו ולהתאימן לשכל ולהבנה, כדי שהמידות יהיו נשלטות על ידי השכל ולא עצמאיות.

שליטה שכלית

ברור בתכלית שמידה שלילית (תאוותנות, כעס, התפארות וכדומה) טעונה תיקון, אבל בכך אין די. שומה עלינו להביא גם את המידות החיוביות למצב שיהיו נשלטות על ידי השכל, מפני שאפילו מידה חיובית כשהיא עצמאית עלולה להיות שלילית.

לדוגמה, מידת החסד היא מידה טובה מאוד, אבל כשהיא עצמאית ואינה נתונה לשליטת השכל, היא עלולה להיות שלילית. לא אחת יש מצבים שבהם אסור להיות נדיב, אסור לתת. במצבים כאלה חייבים לומר 'לא', כדי שלא ייגרם נזק.

זו משמעותה של 'המשכת המוחין למידות'. כל יום ויום מימי הספירה מציין מידה פרטית, וביום זה יש לעסוק בבירורה, בעידונה ובבניינה הנכון של המידה הזאת. על ידי העבודה הרוחנית של ימי ספירת העומר, כאשר האדם מזכך ומתקן את אישיותו ונפשו, אנו באים לחג השבועות ויכולים לקלוט את ההשפעות הרוחניות שמוענקות בו.

גם בתקופת הגלות אנו נדרשים להתעלות בכוחות עצמנו, בלי אור הקדושה שהאיר בבית המקדש הראשון והשני, ודווקא על ידי כך אנו זוכים לאור הגאולה האמיתית והשלמה.

מה בתכניתו השתבש. באין ברירה אזר אומץ ופנה אל אביו: "הלוא הבטחת שתיתן לי כסף לנישואי בתי?".

תשובתו של רבי חיים הפתיעה את רבי ברוך: "בני, מה אעשה שעדיין לא הצטבר אצלי סכום כסף בעבורך".

"מה פשר הדברים?", תמה רבי ברוך. "הלוא היו בחדר הגבירים ששהו כאן בשבת, ותרמו לך אלף ומאתיים מטבעות כסף!".

השיב לו רבי חיים: "אמת הדבר, אולם הכסף הזה כבר אינו ברשותי. לא מכבר נכנס אליי יהודי עני מרוד, נכדו של רבי אלימלך מליז'נסק, ובכה שיש לו בת שהגיעה לפרקה ואין לו מאומה כדי להשיאה. התעוררו רחמי עליה והחלטתי להעניק לו את הכסף".

ליבו של רבי ברוך נפל בקרבו. כל תקוותו נגוזה. במר ליבו העז לשפוך את כאבו לפני אביו: "האומנם בתי גרועה מכל בת ישראל! הלוא בתי מבוגרת מבתו של היהודי שזכה בכסף... מה אעשה?! עד מתי תשב בבית בצפייה להקים בית בישראל?!".

הליט רבי חיים את פניו בכפות ידיו. פתאום התלהטו פניו, והוא פנה אל בנו ואמר לו בסערת נפש: "ראה מה מתרחש כאן... ליהודי יש אב זקן, שאין בו ניצוץ של תורה; אין בו ניצוץ של מצווה להשם יתברך; אין עוד נשמה ריקנית כמותו! וכשהבן רואה שיש לאביו נקודה קטנה של מצוות צדקה - גם אותה הוא רוצה לקחת ממנו?".

מעיו של רבי ברוך התהפכו בקרבו למשמע הדברים הנוקבים והמזעזעים, אולם הוא התעשת והשיב לאביו: "וכי הכנסת בתי לחופה אינה צורכי צדקה?".

השיבו רבי חיים: "היהודי שנתתי לו את הכסף - אלמוני הוא. אם אני לא אעזור לו, איש לא יעזור לו. אולם אתה מפורסם, בהיותך רבה של גורליץ, ובנקל תוכל לאסוף תרומות בעבור נישואי בתך. צא וסובב בעיירות ובכפרים, ובעזרת השם יהודים רחמנים יפתחו לפניך את ליבם ואת כיסם".

כשהבין רבי ברוך שאזלו סיכוייו לזכות בעזרה מאביו, סב על עקבותיו כדי לצאת מחדרו. קודם זאת פנה אל אביו ואמר לו בשנינות: "אעשה כדבריך, אולם מבקש אני ממך שלא תחזור על הדברים שהשמעת כלפי עצמך, שכן אם ייודעו הדברים בציבור איש לא ירצה לתת לי פרוטה!".

(ע"פ 'צבי תפארה')

לעולם לא מאוחר לחזור

הצטרף לחוגים של יוגה, ובמהלכם פגש את רעייתו לעתיד.

אלה נולדה במרוקו ועלתה לארץ בגיל חמש. היא גדלה בדימונה, בבית מסורתי, ובהיותה בת עשרים וארבע נסעה לארה"ב, ושם הצטרפה ללימודי יוגה. "כשפגשתי את בעלי לעתיד הרגשתי שאנחנו מחפשים דבר מה רוחני משותף", היא מספרת. "חיפשנו רוחניות, אבל לא משהו שמחייב אותך בחיי היום-יום".

בלי זעזועים מיותרים

הם נישאו והוסיפו לחפש את האמת. המפנה אירע כשהציעו להם להשתתף בסמינר יהדות. "היינו בטוחים שזו שטיפת מוח, אבל החלטנו ללכת", הם מספרים. "הושפענו מאוד מהשבת. האווירה הייתה מיוחדת. החלטנו מיד להתחיל לשמור שבת. למעשה, הסמינר כאילו סיכם כל מה שלמדנו ועברנו יחד כל השנים. היה ברור לנו שהתורה היא אמת".

הבעיה הגדולה הייתה הילדים: "החלטנו להתקדם לאט, כדי לא לגרום זעזועים מיותרים. את הקטן הכנסנו לגן חב"ד, ואת השאר השארנו במסגרות שלהם. ב'שומר הצעיר' נבהלו, בפרט לאחר שבתנו החליטה שלא להשתתף בהצגה שנערכה בשבת. כעבור שנתיים היא כבר ביקשה מעצמה לעבור למסגרת דתית".

מה קורה למשפחה מבוססת, שבה ילדים גדלים, כאשר ההורים מחליטים לשמור תורה ומצוות? אורון ואלה אופק, תושבי בית שמש, שעשו את המהלך הזה לפני שלושים שנים, חושפים את המורכבות של השינוי בחייהם. "לא אשכח את התפילה הראשונה שלי לבורא העולם: תודה שגילית לנו את האמת, שחשפת אותנו לאור המופלא של התורה; אבל מה עם הילדים שלנו?", מספרת אלה.

הם התגררו אז בבית נאה בכנימינה. אורון עסק ברפואה סינית. היו להם ארבעה ילדים. אלה מתארת את הלבטים: "מאיה הייתה בת ארבע-עשרה, דן בן עשר, שקד בת שבע ונדב בן שנתיים וחצי. הגדולה למדה במוסד חינוכי של 'השומר הצעיר'. גם שאר הילדים למדו במסגרות לא דתיות. איך מסבירים לילדים את התהליך? מה משיבים על השאלות שבוודאי יצוצו? איך עוזרים להם לעבור שינוי משמעותי כל-כך בהתנהלות הבית?"

חיפוש רוחני

אורון נולד בגבעתיים. סממן הדת היחיד שחווה בילדותו היה הקידוש בליל שבת. הוא עבר מסלול שגרתי של ילד ישראלי. אחרי השירות הצבאי נסע למזרח הרחוק, חיפש רוחניות ומצא את מקומו במרכז יוגה. כשחזר לארץ

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

נגינה בסעודת מצווה

שאלה: האם מותר לשמוע כלי נגינה בסעודת מצווה בימי ספירת העומר?

תשובה: במשנה אמרו: "משבטלה סנהדרין, בטל השיר מבית המשתאות". לדעת רוב הראשונים הכוונה לשיר עם שתיית יין, והמאירי כתב שהכוונה רק למיני זמר העשויים לשמחת הוללות. לעומת זה, הרמב"ם כתב ששירה בפה אסורה על היין, אבל בכלי זמר אסורה אפילו בלי יין. למעשה נהוג להקל בזה, כאשר התוכן הוא דברי שבת לה, וכסיום דברי הרמב"ם: "וכבר נהגו כל ישראל לומר דברי תשבחות והודאות לה' יתברך על היין".

בימי הספירה ובין המצרים נהגו להחמיר בכלי זמר, ואפילו מוקלטים, אם משמיעים אותם כדי

לעבור את התהליך בשלום. אורון אופק

התקדם בקצב שלך

עברו שנים והם החליטו לעבור למקום דתי. אורון החל ללמוד במסגרות תורניות לצד עבודתו ברפואה סינית. לימים פרסם ספרים בתחום עיסוקו. אלה מסייעת לזוגות בעלי תשובה בעיסוקה כיועצת זוגית ומשפחתית.

"כל אדם צריך להתקדם בקצב שלו, לא בגזם", אומר אורון. "מאוד חשוב לקבוע עיתים לתורה. חשוב לתת לילדים חום ואהבה, להאהיב עליהם את התורה והמצוות ולשתף אותם בתהליך". בסיום השיחה מתפשט חיוך של נחת על פניו של אורון: "עוד מעט אסיים את הש"ס".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

סיפורים לנשמה

הכרך השני של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע'

70 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 352 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

